

bezwzględnie winna doprecyzowywać tą kwestię – przy obecnej propozycji domniemywać można, że organem tym jest organ prowadzący szkołę lub dyrektor w zależności od tego kogo dotyczy postępowanie dyscyplinarne.

Art. 75 ust. 2a „czynu naruszającego prawa i dobro dziecka”, „chyba że okoliczności bezspornie wskazują, że nie doszło do popełnienia takiego czynu” – pojęcia nieostre.

Art. 75b. ust. 1. ust 3 Karta Nauczyciela w art. 85s przewiduje okres zatarcia kar dyscyplinarnych zatem i w tym wypadku dla spójności ustawy takie okresy winny być zastosowane.

Art. 83 ust. 2a w projekcie należy określić wymagania dla rzecznika: staż prawniczy, doświadczenie procesowe, szkolenia z prawa dyscyplinarnego, szkolenia dotyczącego pracy z uczniami, wychowankami placówek.

Art. 85 proponowany ust 3c nie dookreśla z jakich przyczyn i kiedy rzecznik „może” wydać postanowienie o zawieszeniu postępowania wyjaśniającego. Wskazane byłoby aby doprecyzowano przesłanki podjęcia takiej decyzji przez rzecznika dyscyplinarnego. Z tekstu projektu domniemywać jedynie można, że wszczęcie odpowiednio postępowania karnego czy postępowania wykroczeniowego może stanowić podstawę do rozważenia decyzji o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego – będzie to powodować dowolność w podejmowaniu tego uznaniowego rozstrzygnięcia.

Art. 85 proponowany ust 4a nie dookreśla czym jest czyn mniejszej wagi, kiedy i z jakiej przyczyny rzecznik dyscyplinarny „może” wydać postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego bez przeprowadzania dalszych czynności w tym postępowaniu. Warto zdefiniować pojęcie „wypadek mniejszej wagi” tym bardziej, że organy orzekające w postępowaniu dyscyplinarnym nie są sądami (karnymi) gdzie orzecznictwo i doktryna doprecyzowała to pojęcie ale jednak jedynie w zakresie prawa karnego.

Art. 85a proponowany ust 4a: po raz kolejny braki, na które zwrócono uwagę w petitum, poza tym nie dopuszcza do udziału obrońcy i przeprowadzenia dowodu, zatem należy uznać proponowaną zmianę jako całkowicie wadliwą i w całości usunąć z proponowanych zmian w KN, szczególnie, że nie określono standardów kontroli decyzji o rezygnacji z rozprawy.

Art. 85e ust 7 poza kolejnym dopuszczeniem dowolności w działaniu wnosi kolejną dozę represji wobec nauczyciela zezwalając na prowadzenie postępowanie pod nieobecność obrońcy lub obwinionego. Nie stosuje natomiast adekwatnej reguły wobec kompletności składu orzekającego czy rzecznika.

- ust 8 pkt 1 po raz kolejny daje dowolność w wyborze toku działania składowi orzekającemu. Zupełnie pomijając fakt, że na rozprawie może być odczytywany zarzut obwinionemu, do którego ten musi się ustosunkować.

- ust 10 nie reguluje konsekwencji w przypadku niedotrzymania terminu.

- ust 11 brak określeń katalogu ważnych przyczyn, zatem istnieje możliwość dowolności stosowania tego zapisu.

Art. 85f ust. 1 wykreślić słowo „może”

Art. 85g 2a–2c w brzmieniu wykreślić słowo „może”

Art. 85h ust. 5a Treść proponowanego ustępu do zmiany. Ochrona ucznia może oczywiście uzasadniać szczególny tryb przesłuchania, ale warto postawić pytanie, czy projekt zapewnia w zamian wystarczające mechanizmy pozwalające obronie skutecznie zadawać pytania i kwestionować wiarygodność zeznań. Jest to istotne konstytucyjnie. Art. 42 Konstytucji gwarantuje prawo do obrony, a art. 45 prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy. W orzecznictwie